

126

Besluit van 3 maart 1979, houdende wijziging van het Aanwijzingsbesluit verplicht verzekerden Ziekenfondswet

Wij Juliana, bij de gratie Gods, Koningin der Nederlanden, Prinses van Oranje-Nassau, enz., enz., enz.

Op voordracht van de Staatssecretaris van Volksgezondheid en Milieuhygiëne van 22 december 1978, DG Vgz/VKG/VZ, nr. 117250;

Gelet op de artikelen 3, eerste lid, onder b, 5, derde lid, en 18 van de Ziekenfondswet (Stb. 1964, 392);

De Raad van State gehoord (advies van 24 januari 1979, nr. 17);

Gezien het nader rapport van de Staatssecretaris van Volksgezondheid en Milieuhygiëne van 22 februari 1979, DG Vgz/VKG/VZ, nr. 20364;

Hebben goedgevonden en verstaan:

ARTIKEL I

Het Aanwijzingsbesluit verplichtverzekerden Ziekenfondswet (Stb. 1965, 638)¹ wordt als volgt gewijzigd:

A

Artikel 1 wordt als volgt gewijzigd:

a. Onderdeel g wordt gelezen als volgt:

«g. degene die een uitkering geniet ingevolge een van rijkswege dan wel bij of krachtens collectieve arbeidsovereenkomst vastgestelde regeling ter zake van vrijwillig vervroegde uittreding uit het arbeidsproces, of behoort tot een door Onze Minister aan te wijzen groep van personen die een dergelijke uitkering genieten anders dan ingevolge een van rijkswege dan wel bij of krachtens collectieve arbeidsovereenkomst vastgestelde regeling, en die op de dag voorafgaande aan die met ingang waarvan de uitkering wordt toegekend verplicht verzekerd was op grond van de Ziekenfondswet;».

b. In onderdeel u, ten eerste, worden tussen de woorden «ingevolge» en «dit» ingevoegd de woorden: «het bepaalde bij of krachtens».

B

Artikel 5a, vijfde, zesde en zevende lid, wordt gelezen als volgt:

«5. Voor de toepassing van dit artikel zijn de leden 2-5 van artikel 15 van de Ziekenfondswet van overeenkomstige toepassing, waarbij de uitkering als loon wordt aangemerkt en het orgaan dat de uitkering doet, als werkge-

ver wordt beschouwd van degene, bedoeld in artikel 1, onder g. Als uitvoeringsorgaan in de zin van de Organisatiewet Sociale Verzekering wordt aangemerkt het uitvoeringsorgaan waarbij de werkgever bij wie degene, bedoeld in artikel 1, onder g, op de datum van uittreding in dienstbetrekking was, was aangesloten.

6. Indien de uitkering wordt gedaan door de werkgever bij wie degene, bedoeld in artikel 1, onder g, vóór de uittreding in dienstbetrekking was, is het bepaalde in het vorige lid van overeenkomstige toepassing.

7. Onze Minister kan voorschriften geven met betrekking tot de vaststelling, de invordering, de afdracht en de verantwoording van de premie.».

ARTIKEL II

Dit besluit treedt in werking met ingang van de tweede dag na de datum van uitgifte van het Staatsblad waarin het wordt geplaatst.

Lasten en bevelen dat dit besluit met de daarbij behorende nota van toelichting in het Staatsblad zal worden geplaatst en dat daarvan afschrift zal worden gezonden aan de Raad van State.

Lech, 3 maart 1979

Juliana

De Staatssecretaris van Volksgezondheid en Milieuhygiëne,
E. Veder-Smit

Uitgegeven de *negenentwintigste* maart 1979

De Minister van Justitie,
J. de Ruiter

¹ Laatstelijk gewijzigd bij Koninklijk besluit van 23 november 1977, Stb. 658.

NOTA VAN TOELICHTING

Algemeen gedeelte

Bij Koninklijk besluit van 22 juni 1977, Stb. 357, is artikel 1 van het Aanwijzingsbesluit verplicht verzekerden Ziekenfondswet (Stb. 1965, 638) uitgebreid met een onderdeel g, waarin wordt geregeld dat bij ministerieel besluit groepen van personen, die een uitkering genieten ingevolge een regeling ter zake van vervroegde uittreding uit het arbeidsproces, kunnen worden aangewezen als verplicht verzekerden ingevolge de Ziekenfondswet. Sedertdien is een twaalfstal groepen, na ingewonnen advies van de Ziekenfondsraad, als zodanig aangewezen terwijl met betrekking tot een vijftal andere groepen advies is gevraagd.

Gezien de gestadige toeneming van het aantal regelingen en de verwachting dat op korte termijn de totstandkoming van een groot aantal vervroegde uittredingsregelingen in diverse bedrijfssectoren en ondernemingen kan worden verwacht, is de tijd rijp om over te gaan tot het opnemen in het Aanwijzingsbesluit van een meer algemene regeling tot aanwijzing als verplicht verzekerden van personen die vrijwillig vervroegd uit het arbeidsproces treden.

Het onderhavige besluit strekt daartoe. Van de gelegenheid is gebruik gemaakt een technische aanpassing van onderdeel u van artikel 1 van het besluit voor te stellen. Voor de toelichting ter zake wordt verwezen naar de toelichting op artikel I, A, onder b.

Artikelsgewijze toelichting

Artikel I, onder A

a. De ondergetekende kan zich verenigen met het standpunt van de Ziekenfondsraad, dat de algemene aanwijzing beperkt dient te blijven tot personen die ingevolge een van rijkswege dan wel bij of krachtens collectieve arbeidsovereenkomst vastgestelde regeling een uitkering inzake vervroegde uittreding ontvangen. Omdat zich in de toekomst nieuwe groepen zouden kunnen aandienen, welke niet aan deze criteria voldoen, is in de mogelijkheid van aanwijzing bij ministerieel besluit voorzien.

In de bepaling is geen leeftijdsgrens opgenomen omdat het leeftijds criterium betreffende begin en einde van de verschillende regelingen uiteenloopt. De beëindiging van de uitkering vóór het bereiken van de 65-jarige leeftijd kan voortvloeien uit eerdere toekenning van pensioen. Eveneens is de bepaling dat de betrokkenen hier te lande een woonplaats moeten hebben, komen te vervallen. Omdat ook groepen grensarbeiders als bedoeld in artikel 1, sub b. van de Verordening EEG 1408/71 van 14 juni 1971, van uittredingsregelingen gebruik kunnen maken is het noodzakelijk dat, ter continuering van hun aanspraken op geneeskundige verzorging, via de nationale wetgeving verplichte verzekering ingevolge de Ziekenfondswet blijft voortbestaan. Deze EEG-Verordening regelt in artikel 20 de realisering van die aanspraak. Bilateraal kunnen eventueel nadere afspraken worden gemaakt.

b. Het bij Koninklijk besluit van 31 augustus 1976, Stb. 474, aan artikel 1 van het Aanwijzingsbesluit toegevoegde onderdeel u, regelt de voorwaarden waaronder een uitkering krachtens de Algemene Arbeidsongeschiktheidswet (AAW) als rechtsgrond wordt aangeduid voor verplichte ziekenfondsverzekering. Voorwaarde is onder andere dat er sprake dient te zijn van samenloop met een andere uitkering die rechtsgrond voor verzekering is. Nadere voorwaarde is verder dat er anticumulatie plaatsvindt en wel in die zin dat, hetzij de andere uitkering wordt gekort (artikel 1, onder u, ten eerste) hetzij de AAW-uitkering (artikel 1, onder u, ten tweede).

Ingevolge artikel 8, eerste lid, van de Algemene Arbeidsongeschiktheidswet wordt bij samenloop van AAW met algemeen burgerlijk pensioen, spoorwegpensioen of *militair pensioen* de AAW-uitkering (geheel of gedeeltelijk) gekort.

Bij redactie van artikel 1, onder u, is er destijds van uitgegaan, dat het militair pensioen ter zake van verwonding, verminking, ziekten of gebreken tengevolge van de uitoefening van de dienstplicht was begrepen onder het militair pensioen als bedoeld in genoemd artikel 8 van de AAW. Verondersteld is derhalve dat bij samenloop van de AAW en militair pensioen ter zake van verwonding etc. sprake zou zijn van een korting als bedoeld in artikel 1, onder u, ten tweede.

Aangezien het militair pensioen ter zake van verwonding etc. niet bij het Aanwijzingsbesluit maar krachtens het Aanwijzingsbesluit en wel bij ministeriële beschikking (Beschikking van 18/31 januari 1966, Stcrt. 1966, 26) als rechtsgrond voor verplichte verzekering is aangeduid, wordt in artikel 1, onder u, ten tweede – anders dan onder ten eerste – gesproken over: «verzekerd... ingevolge het bepaalde bij of krachtens dit besluit».

Inmiddels is op 31 mei 1977 bij de Tweede Kamer der Staten-Generaal een wetswijziging ingediend tot wijziging van de Algemene burgerlijke pensioenwet en andere overheidspensioenwetten en van een aantal bepalingen in sociale verzekeringswetten die verband houden met bedoelde wetten (*wetsontwerp nr. 14 505*).

In artikel III onder M van het ontwerp wordt een wijziging voorgesteld van artikel V4, vijfde lid, van de Algemene militaire pensioenwet, waarmee onder andere een anticumulatieregeling wordt ingevoerd bij samenloop van militair pensioen ter zake van verwonding etc. en AAW. Uit het wetsontwerp blijkt, dat de regeling zodanig zal zijn, dat het pensioen en dus niet hetgeen destijds is verondersteld, de AAW-uitkering, wordt gekort. Er zal derhalve sprake zijn van een situatie als bedoeld in artikel 1, onder u, ten eerste van het Aanwijzingsbesluit. Daarom wordt de terminologie van onderdeel u aangepast.

Artikel I, onder B

Om te komen tot een uniforme premieheffing worden het vijfde, zesde en zevende lid van artikel 5a door drie nieuwe leden vervangen. Het is, nu een algemene aanwijzing plaatsvindt, gewenst om in alle gevallen de premieheffing en premieafdracht via de bedrijfsverenigingen te laten lopen, te meer omdat een deel van de regelingen wordt gefinancierd door de ex-werkgevers van de betrokkenen en een ander deel door daartoe opgerichte stichtingen.

Artikel II

Aangezien de vigerende regelingen thans zijn aangewezen bij ministerieel besluit is de inwerkingtreding van dit besluit niet gebonden aan een bepaalde datum. Nadat het onderhavige besluit rechtskracht heeft gekregen zal het bestaande ministerieel besluit worden ingetrokken en worden gezien of en, zo ja, welke regelingen op grond van de nieuwe bepalingen alsnog dienen te worden aangewezen.

De Staatssecretaris van Volksgezondheid en Milieuhygiëne,
E. Veder-Smit